Intâmplări din țară

Sinucidere dramatică

Individul Mihaiŭ Smoniski, de profesiune zidar, domiciliat în orașul Focșani, în urma uneĭ neînțelegerĭ urmată între el cu concubina sa Roza, 'și-a dat în piept o lovitură mortală cu un cuțit.

Pacientul este în agonia morței. Parchetul a fost sesisat.

Ploĭ și grindină

A căzut ploĭe amestecată cu grindină pe teritoriul comuneĭ Dragomirești, județul Dâmbovița, causând stricăciune la parte din semănăturĭ și în special la grâŭ și ovĕz.

— Căzênd ploĭe torențială cu grindină în comuna Târgușoru Nou, județul Prahova, a bătut ca 180 pogóne grâŭ al dluĭ Stan Vasilescu, sdrențuind și parte din porumb. Grindina fiind măruntă, paguba este mică.

—Căzend pe teritoriul comuneĭ Dulcești, județul Roman, ploĭe torențială cu furtună și grindină, a atacat în parte semĕnăturile de pâne albă; iar la porumb numaĭ frunzele aŭ fost puțin stricate; se póte îndrepta.

Trăsnit

Locuitorul Ión Dumitrașcu, din orașul Ploeștĭ, pe când se afla la munca câmpuluĭ pe Branciog, începênd să cază ploĭe torențială, a fost lovit de trăsnet și a rĕmas pe dată mort.

Nenorociri

Individul Avram Potcóvă, muncitor la sohatul Ulucele, pendinte de comuna Ciulnița, județul Ialomița, sculându-se diminéța de la domiciliul luĭ State Ion de acolo, pentru a se duce la puț, a căzut jos și a încetat din viață.

— La cantonul No. 149, în apropiare de gara Țăndăreĭ, trenul de marfă a lovit pe soția cantonieruluĭ, numită Anica Stroe Aldea, care a încetat din viață.

Ambele casurĭ s'aŭ comunicat parchetuluĭ.

Inecați

Locuitorul Gheorghe I. Drăghicĭ, din comuna Cucutenĭ, județul Dâmbovița, pe când se afla la têrgul Moșilor din orașul Alexandria, a intrat în rîul Vedea ca să se scalde și s'a înecat, de unde apoĭ a fost scos mort de cătră tatăl seŭ, împreună cu alțĭ sătenĭ.

— Locuitorul Nică Enea, de anĭ 22, din comuna Porcești, județul Roman, ducêndu-se cu alțĭ consătenĭ aĭ luĭ, cu căruțele, la zăvoiul ce aŭ lângă rîul Siret, numitul Enea desbrăcându-se de haine și voind a cerca adâncimea vaduluĭ, a reușit a'l trece, însă la întórcere, uitând pe unde a trecut și obosind prin înotare, s'a înecat. Cadavrul, după căutările făcute, nu s'a putut găsi până acum. Casul s'a comunicat parchetuluĭ.

— Soldatul, dorobanț cu schimbul, numit Istrate Constantin, din cătuna Dădești, comuna Vulturenĭ, județul Tecuciŭ, aflându-se cu vitele sale la pășune lângă părîul Berheciŭ, a intrat în apă ca să se scalde și, dând într'un ghiol, s'a înecat.

Acte oficiale

S'a acordat fabriceĭ de cafea cicoare a D-lor Weinreb și Fehr din Iași avantagiile prevĕzute de legea pentru încurageare industrieĭ naționale, cu începere de la 15 Iunie 1889.

* D. Othon Warembesg este confirmat pe ziua de 15 Iunie 1889, sub-comisar pe lângă poliția orașuluĭ Giurgiŭ.

* D. G. Gr. Ionescu este numit copist în serviciul casierielor generale, în locul d-luĭ P. Teodorescu, demisionat.

Stâlpul rușinos

Ni se scrie din Bruxelles :

Un curios obiceĭ al veaculuĭ de mijloc s'a pastrat până în zilele nóstre : anume afișarea sentințelor infamante la „stâlpul rușineĭ“. Dar el iese la ivélă fórte rar.

Zilele aceste, acéstă stranie ceremonie a avut loc cu ocazia condamnăriĭ unuĭ negustor de caĭ, care falșifica biletele de vênzare. Sentința trebuia afișată la stâlpul rușineĭ.

O mulțime imensă se adunase în piață ca să privească la acest spectacol neobicinuit. In mijlocul pieței era bătut un stâlp. La 10 ore veni călăul Belgieĭ, d. de Bruxelles, cum i se zice, cu o copie de pe sentință lipită pe o tăbliță. Cinci jandarmĭ călărĭ se așezară lângă stâlp și prezintară armele. Călăul țintui tăblița pe stâlpul rușineĭ și toți așteptară un ceas întreg. La 11 ore se scoase tăblița ; ceremonia era terminată.

Belșugul de copiĭ la americanĭ

La noĭ, când aŭ părinții treĭ copiĭ, se vaită de greutățĭ. La americanĭ nu e așa. Iată o mică statistică, care merită să fie citită :

In Statele-Unite, statul Iawa ține locul de onoare în ce privește familiile cu copiĭ mulțĭ. Cetățeanul Melhior Müller din Balleona, căsătorit de douĕ orĭ, are 28 de copiĭ. Viliam Marks, din același oraș, e fericitul tată a 22 de fete și un băiat, toți în viață. D-nu Frederiks din Sioux—Citi, are numaĭ 21 de copiĭ, toți de la aceiași nevastă, L. A. Lorenzon din Atlantic iese la preumblare cu 17 fete. D-na Sbmidt, din Rocdale, a născut într'o oră 6 copiĭ. Pictorul Benkson din acelaș oraș are 18 copiĭ. Lucrătorul Iohn Jeunie are 16 copiĭ.

Familiĭ cu 10, 11 și 12 copiĭ sunt lucrul cel maĭ obișnuit în Iawa, Cazurile de 2, 3 și chiar 4 gemenĭ se produc foarte des.

Și părinții sunt mulțumiți ; își freacă mânele de bucurie.

Puterea închipuirii

Ni scrie din Berlin :

In policlinica unuĭ spital d'aci s'a petrecut un caz care arată ce putere estraordinară poate avea închipuirea asupra omuluĭ.

O doamnă bolnavă—altmintrelea voinică dar cam nervósă—trebuia să fie operată la o mână. Doctorul refuză s'o adórmă, dar dómna insistă, nevoind să se lase alt-fel să fie operată. Doctorul șopti atunceĭ câte-va cuvinte asistentuluĭ seŭ ; acesta luă o botniță de cloroformizat cu desăvêrșire nouă, care nu servise nicĭ o dată și în care nu era nicĭ urmă de cloroform, și o puse pe obrazul bolnaveĭ.

Aceasta, în credința că respiră chloroform, abia ajunse să numere până la 9 și adormi. Operația se făcu în liniște. Când se deșteptă, bolnava spuse că n'a simțit nicĭ o durere.

Maĭ mult: treĭ zile după operație, bolnava pretindea că nu-ĭ maĭ piere din gât gustul urît al chloroformuluĭ.

CRONICA

Cea maĭ bună oglindă

— C'așa am avut eŭ parte, să'mĭ mănânc zilele cu un maț fripte ca tine ! zicea într'o diminéță cucóna Lina mustăciosuluĭ eĭ bărbat.

— Na, că iar a început móra ! zise Dănilă care stătea liniștit după țesghea.

— Nu'ți ajunge că n'aĭ mustern, că o să'ți prăpădești și comândul de la tatăteŭ, te maĭ apucĭ de dragoste. Ce'ĭ trebue chelului !...

— Tacă'ți fleónca odată, muiere, că m'aĭ înaucit cu parascoveniile astea.

— Nu ți-e destul că umbli nóptea chiolhăind prin mahalale cu tóte marțafóicele maĭ vin amantele să'ți fac cu ochiul, pe feréstra.

— Ascultă, fă Lino, zise Dănilă sculându se de la țejghea, dacă nu contenești o dată, mĕ duc în lume.

— Du-te, du-te, că te aștéptă la colțul uliței... du-te de o sărută că i s'o fi făcut dor !

Dănilă ridică pumniĭ și merse drept la Lina care își puse mâinile în șolduri zicênd :

— Poftim ! dacă vreĭ să te opăresc.

Dănilă când ajunse lângă ea, se opri cu pumniĭ rădicați.

— Iți face de cap, se vede, zise dênsul stăpânindu-se.

— Ba tu'ți facĭ de cap, respunse Lina, că nu vezĭ că aĭ casă grea și maĭ umbli după amoreze.

— Tacĭ, scriptoróico !

— Tacĭ tu, sfrijitule !

Dănilă era să lase pumnul când auzi un glas îndărătul luĭ :

— Eĭ, nene, dar ce facĭ, de exemplu ?

Se întórse și vĕzu pe ipistatul Pârțăescu intrând în prăvălie.

— Ce să fac, nene Pârțăescu, ia vreŭ să daŭ nițică minte muerii ăștia.

— Eĭ, lasă, de exemplu, că i-ĭ da altă dată, de vreme ce-am venit eŭ acum.

— M'a înaucit, frate, m'a zăpacit, m'a băgat în dracĭ...

— Cred eŭ, de esemplu, dar ce spune ?

— Ce să spuie, zice că m'am apucat de dragoste.

— Și te superĭ de asta, de exemplu ? Dragostea e cel maĭ bun lucru...

— Nu mĭ-ar fi ciudă să fie adevĕrat... dar ĭ-a abătut așa...

— Fără foc nu ese fum, de exemplu...

— Na écă și asta !... stăĭ să'ți spun șiretenia...

— Poftim, de exemplu.

— Trece p'aci diminéța o femee...

— Tinĕră ?

— De unde ! bĕtrână foc, o ciumă.

— Eĭ și, de exemplu ?

— Și de câte orĭ trece, se uită aci țintă în geam.

— O cunoștĭ ?

— De unde ? S'o cunóscă dracul !

— Eĭ, și ? de exemplu.

— Ș'atâta ! femeea zice că sunt înțeles cu dênsa.

Ipistatul își duse mânile la cóste și pufni de rîs.

Pe urmă, punêndu'și chipiul pe masă se duse la cucóna Lina și'ĭ zise :

— Crezĭ că femeea aia se uită la d. Dănilă, de exemplu ?

— Cum nu : țintă la el se uită.

— Te înșelĭ, de exemplu.

— La cine se uită, la mine ?

— Se uită în geam să'și vadă chipul ca în oglindă, de exemplu.

Și întorcêndu-se spre Dănilă, adăogă :

— Nu zicĭ că'ĭ bĕtrână, de exemplu ?

— Cum nu, e o cinmă.

— Eĭ, așa este, de exemplu, să uită în geam să'și vadă chipul ; numaĭ cele bĕtrâne, de exemplu, se amorezează de chipul lor.

Dănilă și Lina rĕmaseră ca uimiți de esplicația asta ; și pe când tăceaŭ și se gândeaŭ fie-care în felul seŭ, ipistatul maĭ pufni de vre-o douĕ orĭ de rîs și zise :

— Va să zică pentru asta era să vĕ bateți, de exemplu ? bată-vĕ să vĕ bată ! ia dați-mĭ un ciocan de vin, de exemplu.

Femeea se duse potolită să'și cate de óle iar Dănilă, pe când se scobora în pimniță, își zicea înciudat :

— Va să zică nu se uită la mine, muerea draculuĭ ! eĭ lasă, că o învĕț eŭ minte !

După ce plecă ipistatul, se gândi Dănilă multă vreme—cum n'avea mușterei,— ce renghiŭ să tragă madameĭ care se uita în geamul luĭ fără să se uite la dênsul și în sfârșit găsi ceva, căcĭ păru mulțumit.

A doua zi eși înaintea trecătóreĭ și aținêndu'ĭ calea îĭ zise :

— Ascultă, madamă, ce te tot uiți în geam, nu vezĭ că eștĭ bĕtrână foc ? Iar dacă nu mĕ crezĭ, uite-te la ómenĭ, pe stradă, că nu se uită nimenĭ la d-ta... Asta e cea maĭ bună oglindă.

N. P.

Focul din strada Olteni

Alaltă-sĕră sâmbătă, pe la orele 8, un incendiŭ a isbucnit în casele cele noĭ ale d-luĭ Andreĭ Rădulescu, din strada Olteni No. 43. Intr'o odaie a unuia din apartamentele catuluĭ de sus al acestor case, o lampă cu petroliŭ, aprinsă, fiind resturnată, flacările se întinseră și se comunicară cu mare repeziciune, așa că la sosirea pompierilor maĭ tot catul de sus fusese prada flacărilor, și nu s'aŭ maĭ putut scăpa de cât lucrurile din catul de jos, carĭ aŭ fost aruncate pe trotuarul de peste drum.

Focul a ținut până pe la miezul nopței, consumând tot acoperișul, tavanul, scările, în sfîrșit tótă lemnăria părțeĭ de sus a caseĭ, cum și mobilele și cele-l'alte lucrurĭ ale celor doĭ chiriași de sus carĭ sunt un agent de asigurare anume Simon și o móșă Lea. Acésta din urmă deplânge maĭ ales pierderea întregeĭ lingeriĭ, etc, ce constituia zestrea uneia din fiicele sale, care era să se mărite peste câte-va zile.

Pompierĭ de la postul din Oltenĭ aŭ sosit destul de curênd și ar fi izbutit de sigur a se face numaĭ de cât stăpânĭ pe teribilul element, dacă pompa n'ar fi refusat serviciile, din causă că nu se afla în stare bună, lipsindu-ĭ o peniță. Când aŭ sosit apoĭ cele-l'alte pompe și maĭ târziŭ și pompa cu vapori era prea târziŭ și astfel focul a luat proporțiunĭ marĭ, causând pagubĭ ce se evaluéză la vre o 15,000 leĭ.

In asemenea împrejurărĭ este un merit al pompierilor, carĭ s'aŭ luptat cu multă bravură, că aŭ reușit a localisa numaĭ de cât focul, ferind de orĭ-ce vătămare casele vecine, care sunt de o construcție foarte șubredă.

Intre ceĭ ce aŭ alergat numaĭ de cât la teatrul incendiuluĭ, dând un concurs fórte energic, s'aŭ distins d. prefect al capitaleĭ colonel Algiu și d. inspector de poliție Crețu. Pe la 10 ore a sosit și d. primministru Catargi, pentru a se convinge în persónă de mersul serviciuluĭ pompierilor. S'a corstatat că e mare trebuință de a se face câte-va reangajărĭ de pompierĭ învechiți în serviciŭ și cu o experiență îndelungată.

Terminând, să adăogăm că imobilul era asigurat, nu însă și mobilele chiriașilor, carĭ sunt în numĕr de patru, dintre care unul, după cum am zis, este agent de asigurare.

ȘTIRI PRIN POȘTA

Un deputat original.

Ni se scrie din Paris că d. Michon, deputat francez, sĕ duce regulat la Cameră, cu velocipedul, D. Michon, care e medic, zice că acest mijloc de mișcare e maĭ sănătos.

* * *

Ni se scrie că celebrul inventator american Edison lucrează la un aparat, care va permite să se vadă la sute de chilometri. In doĭ anĭ, crede că va isprăvi lucrările pentru compunerea minunateĭ mașinĭ, ale căreĭ principiĭ le-a aflat.

* * *

O știre alarmantă ne vine din Berlin.

Ministerul de rĕzboiŭ a ordonat direcțieĭ căilor ferate prusiane sĕ se aprovizioneze cu marĭ cantități de cărbunĭ de piatră și sĕ ție tóte locomotivele gata.

* * *

Din Roma ne vine veste că la 14 cor. a avut loc, lângă oraș, un duel între deputații Toracca și Imbriani.

Intâlnirea s'a făcut cu spada.

D. Toracca a fost rănit la gît.

Cauzele aceste afaceri sunt politice.

* * *

Prințul Jérôme Napoleon, care e în Eveția, pregătește un manifest către poporul francez în care va protesta contra manifestuluĭ reacționar al bonapartiștilor Victorienĭ. Prințul va apĕra libertățile Franțeĭ.

Mare demonstrație antigermană

Ni se telegrafiază din Viena :

Se anunță din Stuttgard ziaruluĭ „Noua Presa Liberă“ că la banchetul ofițerilor regimentuluĭ de grenadirĭ, la care aŭ fost invitați și ofițeriĭ străinĭ, s'aŭ ridicat maĭ multe toasturĭ din carĭ unul imperiuluĭ german. Atunceĭ toți ofițeriĭ s'ar fi sculat golind paharele lor, afară de ofițeriĭ ruși carĭ nu s'ar fi sculat, zicêndu că nu rĕspund acestuĭ toast pentru că aŭ venit să felicite pe regele Würtembergului, iar nu să serbeze imperiul german.

In urma unor discuțiunĭ ulterióre, ofițeriĭ aŭ părăsit sala banchetuluĭ.

Rebeliuni și greve în Italia.

Ni se telegrafiază din Roma :

Regimentul al 7-lea de bersalieri fiind în marș în provincia Benevent, un soldat numit Borelli, a stat înapoĭ d'a descins, în desul unuĭ arbor și de acolo atras 42 de focurĭ asupra córeĭ colóneĭ. El a ucis pe maiorul și a rănit rĕŭ pe un caporal, pe un soldat și pe maĭ mulțĭ civilĭ.

— Regele a sosit și a fost primit de miniștri și de către autoritățile.

— Aproape 500 de lucrătorĭ carĭ, se ocupaŭ cu descărcarea cărbuneluĭ de pământ în portul Genoveĭ, s'aŭ pus în grevă.

Monede falșe în București

Gheorghe Ungureanu vrea sĕ facă aliș-veriș unuĭ bragagiŭ. .Bĕu o bragă, bĕu douĕ, bĕŭ treĭ. Când fu la plată, scoase o monedă de 5 leĭ. Îĭ cam tremura mâna. Bragagiul luă moneda, o învârti, o suci și o dete mușteriuluĭ îndărăt. „Asta, aram gheldi !“—zise el. Gheorghe Ungureanu îĭ respunse : „Ce'mĭ pasă mie !“ Turcu ca să nu zică c'așa și pe dincolo, ceru încă odată moneda de 5 leĭ, eși în prag și o trînti de caldarâm. Nu sună. O băgă în gură și o muscă cu dinții. Era moale și ar fi putut'o mânca dacă ar fi vrut.—Dar n'a vrut. „Aram gheldi bre !“ zise el pentru a doua oară, adăogênd și cuvintele : „calpuzan-chiopek.

Intervenind un agent polițienesc, Gheorghe Ungureanu fu dus la secția 8.

Sinucidere misterioasă

Deunăzĭ, la douĕ ore după amiazĭ în orașul Pont à-Mousson de lângă Kin, un tênĕr, anume Hellé, în vêrstă de 18 anĭ, s'a sinucis trăgêndu'și douĕ gloanțe de revolver în inimă.

Veciniĭ alergară la zgomotul detunăturilor și găsiră pe Hellé pe mórte. In grozave durerĭ el muri peste câte-va minute, fără sĕ poată vorbi.

O scrisoare a luĭ, găsită pe masă, avea următorul coprins :

„Sunt douĕ ore. La douĕ și 20 de minute voĭ muri. Voiŭ sĕ fiŭ îngropat fără popă“.

Nu se înțelege de ce și a pus capăt viețeĭ acest tênĕr.

Dramă de adulteriu

Satul Lamargagne, de lîngă portul Bordeux, a fost teatrul uneĭ drame îngrozitoare.

De mult timp, lumea vorbia de un lucrător pietrar, Martineau, că avea cu nevasta unuĭ tovarăș al seŭ, un anume Triboulet, relații vinovate.

Până în această zi, bărbatul se mulțămise să facă morală nevesteĭ lui și o amenința. Dar ea nu să sinchisia cât de puțin de aceste mustrărĭ.

Triboulet, pierzêndu'și răbdarea din causa scandaluluĭ și vĕzênd că nevastă-sa iar nu venise acasă, se duse noaptea în satul în care știa că va putea surprinde pe fugarĭ.

Inarmat cu o pușcă, el se puse la pândă până la 4 ore dimineața și, când Mar-

---

Foița „Universului“

106

AMORUL ARCHIDUCELUI RUDOLF

SAU

DRAMA DIN CASTELUL MEYERLING

Roman istoric contemporan de mare sensațiune.

LXII

Pădurarul

— Ce-aĭ hotarît sĕ facĭ ?

— Un pas desperat ! Trebuie sĕ nimicesc pentru tot-d'a una pe rivala mea ! zise princesa cu patimă. Nu pot sĕ suport triumful eĭ !

— Comunică'mĭ și mie planul tĕŭ.

— Thumberg mĭ a spus azĭ că o vênătoreasă a fost la Meyerling. Vênătoreasa aceasta n'a putut fi decât baronesa.

Ea se dighizează ca un vînĕtor pentru ca sĕ n'o recunoască nimenĭ. Am de gând acum sĕ fac un pas hotărîtor !

— Vraĭ sĕ te ducĭ la arhiducesa Stefania ?

— Aĭ ghicit !

— Vraĭ sĕ-ĭ denunțĭ totul ?

— Vraŭ sĕ-ĭ daŭ dovadă că baronesa iubește pe principele și că se întâlnește cu el la Meyerling.

— Planul tĕŭ e periculos !

— Periculos ? De ce ?

— Pentru că o sĕ trebuiască sĕ renunțĭ pe vecĭ la arhiduce. Ș'apoĭ și arhiducesa o sĕ înțeleagă motivul care te împinge sĕ facĭ denunțarea.

— N'am nimic de pierdut, ci totul de câștigat !

— Când aĭ de gând să te ducĭ la arhiducesă ?

— Chiar acum !

Contesa tăcu.

— Ce-a spus baronesa când a fost adusă la tine ? întrebă Ninon după o pauză.

— Era scăldată în lacrimi și părea că'ĭ fusese frică grozav, respunse ungurôica, apoĭ s'a înfuriat ș'a amenințat ca să își rĕzbune. Zicea că vrea sĕ facă o denunțare la parchet. Am luat-o în rîs și i-am spus că crezusem de datoria mea s'o duc îndărăt la mama eĭ.

— Dar baronesa ce a zis ?

— Nu s'a arătat de loc mulțumită și a căutat sĕ mĕ ofenseze prin purtarea eĭ. Dar nu'mĭ pasă ; eŭ îmĭ făcusem datoria.

— Datoria !.... Hahaha !

— Am crezut că-ĭ fac un serviciŭ, scumpa mea.

Ne-am ostenit cu toții în zadar. Acum trebue sĕ se sfîrșească, căcĭ m'am săturat.

— Baroneza ne cunoaște acum bine și o sĕ se ferească de noĭ.

— O s'o doară rĕŭ rĕsbunarea mea !

— Mĕ tem că n'o sĕ izbuteștĭ.

— Trebuie și am sĕ reușesc. Deseară vin pe la tine Acum mĕ duc direct la palat.

Princesa se urcă în trăsură și se duse la palatul imperial. Aci trimese carta sa de vizită arhiduceseĭ.

Lacheul se întórse curênd ; princesa îl urmă în apartamentele arhiduceseĭ Stefania, care o primi numaĭ decât.

Princesa Camerata era palidă și pieptul îĭ tresălta de emoțiune.

— Te am vĕzut acum câte-va zile la Luxenburg, zise arhiducesa. Eraĭ palidă și păreaĭ suferindă. Petrecerile ierneĭ sunt de vină ?

— Nu alteță ; am o mâhnire care mĕ roade.

— D-ta și mâhnire ? Ce poate să fie ?

— Mâhnirea îmĭ vine din compătimirea ce am pentru alțiĭ, de când cunosc câteva întêmplărĭ dureroase.

— De ce întêmplărĭ vreĭ să vorbeștĭ ?

— Nu știŭ dacă pot să vorbesc deschis, zice princesa Camerata îngăimat.

— Doresc să vorbeștĭ cât de lămurit.

— Și e datoria mea să împlinesc dorința alteței voastre, chiar cu pericolul de a vĕ supăra. Se petrec lucrurĭ de carĭ alteța voastră n'are nicĭ o știință și carĭ sunt menite să turbure o fericire scumpă noĭ tuturor.

— Mĭ-aĭ deșteptat curiozitatea, princesă. Vorbește fără rezervă, te rog.

— Sunt oamenĭ carĭ aŭ îndrăsneala... să se pue... între alteța voastră și soțul vostru...

Arhiducesa se ridică mândră.

— Indrăzneala lor merge și maĭ departe ! urmă Ninon repede și hotărît. Vorbesc după observațiĭ făcute de mine însămĭ și numaĭ după ce toate încercările mele d'a abate primejdia n'aŭ reușit. Baronesa Vecera e primejdia de care vorbesc !

— Ce vreĭ să zicĭ ? Până acum nu înțeleg nimic, zise Stefania zîmbind.

— Să nu fi observat până acum alteța voastră că baronesa Vecera se întâlnește foarte des cu arhiducele Rudolf ?

— Și asta e o primejdie ? Soțul meŭ se învârtește mult în societate.

— Da, dar baronesa Vecera e distinsă din toată societatea.

— Și de ce nu ? Imĭ aduc aminte că am vĕzut pe această tînĕră acum cât-va timp.

— Alteță, nu respinge avertismentul meŭ.

— De ce te emoționezĭ atât, princesă ?

— Nu pot alt-fel ; tremur când mĕ gândesc la primejdia ce amenință pe alteța voastră.

— Dar unde vezĭ pericolul, mĕ rog ?

— Se fac întâlnirĭ secrete.

— Unde ?

(Va urma).